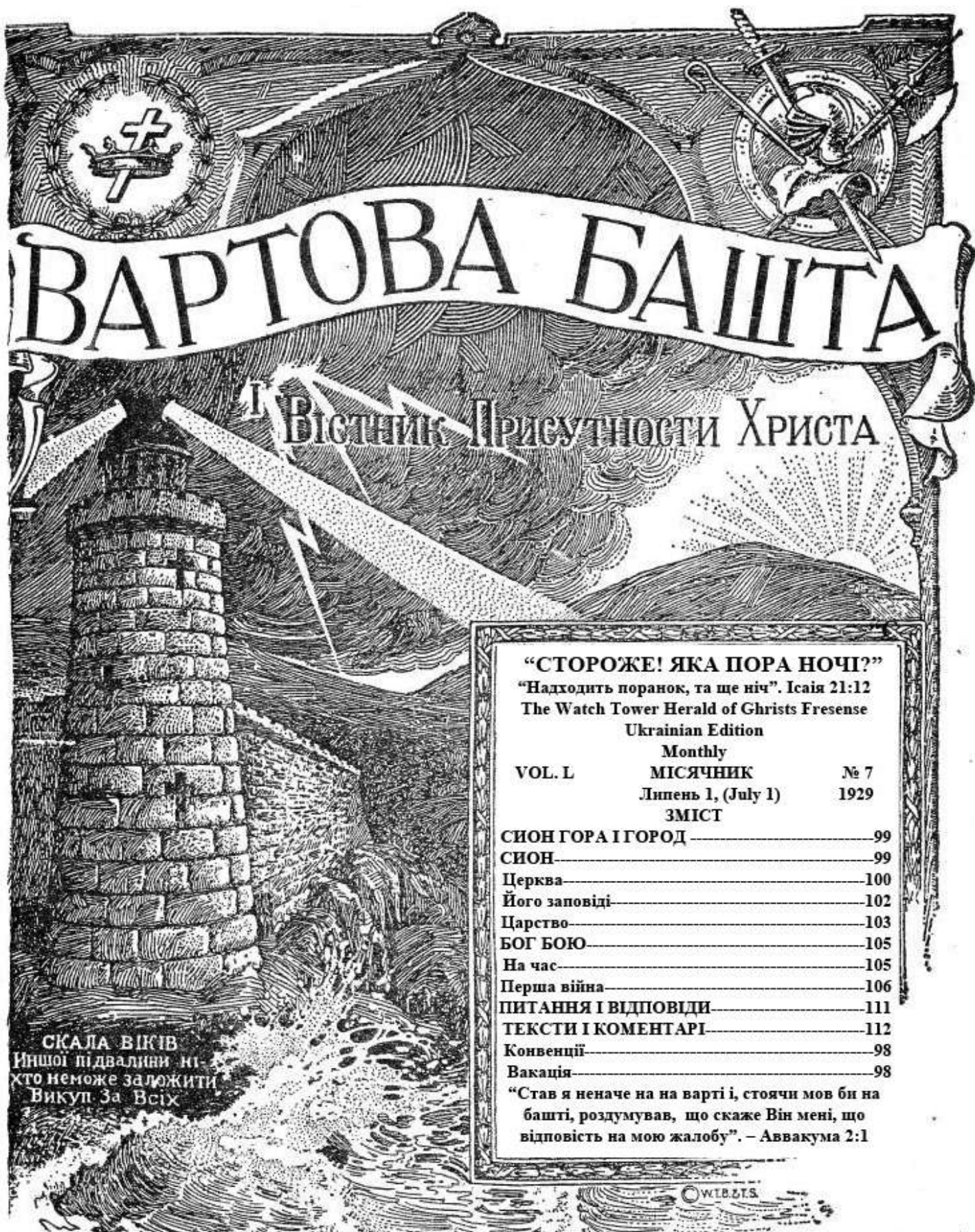

СКАЛА ВІСІВ
Іншої підвалини ні
хто не може заложити
Викуп За Всіх

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

“Надходить поранок, та ще ніч”. Ісаїя 21:12

The Watch Tower Herald of Christs Fresense

Ukrainian Edition

Monthly

VOL. I

МІСЯЧНИК

№ 7

Липень 1, (July 1)

1929

ЗМІСТ

СИОН ГОРА І ГОРОД	99
СИОН	99
Церква	100
Його заповіді	102
Царство	103
БОГ БОЮ	105
На час	105
Перша війна	106
ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ	111
ТЕКСТИ І КОМЕНТАРІ	112
Конвенції	98
Вакація	98

“Став я неначе на на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже Він мені, що відповідь на мою жалобу”. – Аввакума 2:1

W.B.S.

“На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філії (взбудрені, невдоволені маси). І омертвіють люди від страху та дозидання того, що прийде на вселенну (на всіх людей); сили бо небесні захитаються... Як побачите що се станеться, знайте, що царство Боже близько. Випростовуйтеся і піднімайте голови ваші, радуйтеся, бо наблизилося визволення ваше”. – Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоби помочи людям зрозуміти Божий плян. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і поучаючий матеріал до пояснення Біблії через радіо. Він точно тримається Біблії, яко Божого об'явленого слова правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного дослідження кожного написаного тут слова, порівнюючи його з наукою неомильного слова Божого. Він не мішається в жадні суперечності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одинокий справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льогос був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоби міг статися Відкупителем людей: що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес з мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, приображуватися на подобіє Його, давати свідоцтво о імені і пляні Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить "насіenne Авраама", котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКІНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що під час царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ

Wartova Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент
Секретар і скарбник

Редакційний комітет

Й. Ф. Рутерфорд, В. Е. Ван Амбург, Й. Гемрі, Р. Г. Барбер, Е. Й. Коварт.

Бюра в інших краях:

Fornrigk Offices: Brittish: 34 Graven Terrace, London, W, 2, Englanh; Canadian: 40 Irwin Avenue Toronto, Ontario; Ausfralasium: 495 Gotlius St., Melbourne Anstralia: South Afrikan: 6 Lelie St., Gape Town, South Afrika, Please addrees the SOCIETY in everycase

Передплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах 3.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневі Африці, 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневі Африці і Австралії передплату треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять,

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси одні місяць наперед.

Entered as Second Class Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice. Act of March 3. 1879.

КОНВЕНЦІЯ РОСИЙСЬКА

Отсим повідомляємо братів, що відбудеться Росийська конвенція трид-невна в Пассайк, Н. Дж. В днях 31-го серпня, 1-го і 2-го вересня 1929 року. По дальші інформації пишіть на адрес: Carpenters Hall, 107 Jefferson St., Passaic, N.J.

КОНВЕНЦІЯ

Отсим повідомляємо братів, що відбудеться в Філадельфії три-днівна конвенція, в днях 31-го серпня, 1-го і 2-го вересня, 1929. Всіх братів і сестер проситься сердечно прибути на сю Господню учту. По дальші інформації пишіть на адрес:

Mr. Kowal, 331 Winton St., Philadelphia, Pa.

КОНВЕНЦІЯ РОСИЙСЬКА

Отсим повідомляємо братів, що відбудеться Росийська конвенція дво днева в Міккіспорт, Па. в днях 6-го і 7-го липня, 1929. В Гали: 512 5 sth Ave., Moose Temple Hall, McKeesport Pa.

Проситься всіх братів навколишних прибути на сю Господню учту. По дальші інформації пишіть на адрес: D Puka, R 24 Aublerle St., McKeesport, Pa.

КОНВЕНЦІЯ

Отсим повідомляємо братів, що відбудеться конвенція чотири днева в Детройт, Міч., в днях від 4-7-го липня, 1929 року. Адрес Гали: "Український Просвітний Дім" на розі Martin і Linzee su St. Michigan Ave.

Проситься всіх братів навколишних прибути на сю Господню учту. По дальші інформації пишіть на адрес: Mr. Win. Drohome-resky, 7232 Minosk Ave. Detroit Mich.

ТИЖДЕНЬ СЛУЖБИ

Подаємо до відома зборам, що другий тиждень служби розпочнеться на 2 о-го серная, до 2-го вересня, 1929. Віримо, що всі збори пригтовляються відповідно на повисше позначений час, рівнож замовлять відповідне число книжок; і зроблять відповідні пляни до праці; щоби всі посвячені могли взяти участь в праці Господній.

ВАКАЦІЯ

Подаємо до відома, що вакація Головної Кватири розпінеться з днем 18-го серпня, а скінчиться на 2-го вересня, 1929.

Всі збори є прошені звернути пильну увагу за повисше означений час, щоби дати своє замовлення перед часом вакації, котра розпінеться 18-го серпня, під час вакації замовлення жадні не будуть вислані.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

Рік L.

Липень 1, 1929

№ 7

Сион Гора і Город

“А приступили до Сионської гори, до города Бога живого, Єрусалиму небесного, і до тьми ангелів”.
– Жидів 12:22

ЄГОВА посилає свої блискавиці, щоб освітити помазанників. Засвітить якась блискавиця і помазанники зараз бачуть більшу красоту Його слова. Світло стає чим раз ясніше для Його помазанників. Він дає їм знання та не лише для їх потіхи, але більше чим се. Знання і відвічальність іде в парі. Єсли помазанники знають, що мають робити і чинять се, то се дає їм радість. Коли хто є послухний знанню, яке отримав від Бога, то се приносить радість і веселить його серце. Хто ж не хоче або відмовляється бути послухним відкритій йому правді, такого видиво темніє і він стремить до цілковитого упадку. Самолюбство є початок недбалства, і ставить самолюбного в стан небезпеченства. Любов же провадить до розумної служби і робить видіння яснішим.

2 Написані Павлом слова під натхненням духа Господнього, сталися частю слова Божого. У повисшій тексті він згадує і порівнює гору Синай з Сионом. Без сумніву, причина, задля котрої він описує сі гори є та, щоб помазанники могли отримати ясне видіння о горі Синай і Сионі, і були потішені і зміцнені в їх вірі і надії. Всі що є в храмі отримали світло і тепер можуть дивитися на Сион і Синай і оцінювати різницю між ними.

СИНАЙ

з Ізраїльтяни перебували в Єгипті через чотириста років. Та нарешті прийшов кінець їх неволі і час визволення. Перед кінцем періоду чотириста років, Мойсей мусів утікати з його родинного краю перед його ворогом фараоном, царем єгипетським. Мойсей жив тоді в краю Мидиянів, коло гори Синай, коли то Бог Єгова явився йому. Бог приказав Мойсейові йти до краю Єгипту і привести Його нарід до гори Синай, щоб він там служив Богу. (2 Мойсея 3:1–12) Будучи послухний Божим заповідям, Мойсей пішов до Єгипту і передав ворогові фараонові

Божу вість. Коли прийшов час, Мойсей став на чолі Ізраїля і вивів їх з землі єгипетської. Єгова показав свою ласкавість і свою велику силу над ізраїльським народом і об’явив своє велике ім’я, поваливши фараона і єгиптян, що були прообразом диявольської організації.

4 Випровадивши ізраїльтян у пустиню, Бог рукою Мойсея чудом кормив їх і напував їх водою зі скали. Під провідництвом Господа, Мойсей запровадив ізраїльтян до гори Синай, і там сказав до них: “Ви бачили... я ніс вас як орловими крилами і всі поприводив до себе”. – 2 Мойсея 19:4

5 Угода, котру Бог зробив з Ізраїлем в Єгипті, була стверджена при горі Синай. Там Бог стрінув їх серед надприродних явищ. Там Він дав їм свій закон. Сповнення угоди зачалося зараз коло гори Синай. Звідтам вони подорожували далі і так зайшли в землю Палестини. Пізніше типічне царство було установлене через Давида і Соломона. Подорожування ізраїльтян зачалося коло гори Синай а скінчилося коло гори Сион. Синай, се було місце стрітіння між Богом а Його народом. Вони не прийшли там спочивати, а радше, щоби навчитися о Божих замірах і опісля виконувати Його прикази.

Сион

6 Коли Давид стався царем, він зробив Сион місцем свого уряду. Там він побудував дім з кедрового дерева, що є символом вічного існування. Там він умістив намет і приніс скиню завіту з полону. Отже Сион стався типічним місцем для мешкання Бога з Його народом. (Псальма 132:13,14) Але Сион не був місцем відпочинку для Його народу. Сион стався урядовим місцем, тому що се було місце стрітіння між Богом а людьми. Типічний Сион був частю Єрусалиму і був урядовим місцем того города. Так правдивий Сион є урядовим місцем Божої організації і буде правити всіма своїми дітьми.

7 Павло, пишучи до помазанників Божих, говорить: “Ви приступили до Сионської гори і до города Бога живого, Єрусалима небесного, і до тьми ангелів”. Тут бачимо ясне відріжнення між Сионом а Єрусалимом. Позаяк слова в тексті є звернені до сотворінь на землі, то мусимо пам'ятати, що їх треба пристосувати до сих сотворінь. Єрусалим є символом Божої організації і включає в собі помазанників; але Сион представляє лише урядову часть Божої організації. Гора Сион є символом царства або Божого уряду, що Бог дав Ісусу Христу і членам Його тіла. Гора Сион представляє Христа, а небесний Єрусалим обнімає всіх інших, окрім Христа, а іменно, велике число ангелів і велику громаду, що буде служити перед престолом. Коли сі всі будуть зібрані разом, тоді вони будуть становити “громаду і церкву первородних”.

8 Після слів апостола, то ціла організація складається зі слідуєчих частей: (1) з гори Сион, що є урядом і головою над Божою організацією; (2) з небесного Єрусалиму, що є Божою організацією, бо і він є названий “городом Бога живого”. (3) З безчисленної громади ангелів, котрі все були лояльними і вірними Богу; і (4) з церкви первородних, Ісуса Христа, голови церкви, і членів Його тіла і тих, що будуть становити велику громаду, котрі були викликані з світа і отримують життя на духовім степені; (5) з Єгови Бога, великого Судді всіх.

Церква

9 Коли Бог сказав через свого пророка: “З Єгипту покликав його-сина мого” (Осії 11:1; Маттея 2:15), то літерально се пророцтво сповнилося, коли Єгова забрав дитя Ісуса з Єгипту. Але в далеко більшій мірі сі слова були сповнені, коли Єгова покликав свого возлюбленого сина з антитипічного Єгипту, світа, і помазав Його. З бігом часу інші члени виходили з світа (Єгипту) і були прийняті в тіло Христа і ставалися членами одного тіла з головою, і вже не були з Єгипту, себто зі світа, так як і Ісус не був. — Йоана 17:16

10 Коли Ісус вибрав собі апостолів і вислав їх у світ в ім'я своє, тоді вони були під Його провідництвом і були одно з Ним. По сім лишилися апостоли, помазанники Божі, і церква лишилася під їх провідництвом, і була одно. По смерті апостолів єдність церкви була зломана, тому що вона помішалася з невірними і була під впливом і кермою духовенства.

11 Та прийшов час і Бог зачав об'являти свою присутність і також присутність Ісуса Христа, і від тоді зачалось відділення помазанників від номінальних християн. Ісус Христос, Післанець

Єгови, приготував дорогу перед Господом, щоб зібрати Сион; себто зібрати тих, що були взяті зі світа в Сион, в Божу організацію. Тоді Господь негайно прийшов до свого храму. (Малахії 3:1) Тоді Сион був відбудований; або так сказати сі признані, що були взяті з між людей за синів Божих, були приведені в храм під провідництвом Ісуса Христа, їх голови, і церква знову стала з'єднана. Помазана кляса храму, признана Господом, увійшла в радість Його, і знов церква була установлена. — Псалма 102: 16; 126:1,2.

12 Тут бачимо важність Господнього приходу до Його храму. Писання говорять про церкву, як єдність; бо так писали і говорили про ню апостоли, про що читаємо у слові Божому. Коли апостол сказав: “Прийшли ви до гори Сион”, то він тут відноситься до церкви, як одного тіла. Церква Божа є під розпорядженням Ісуса Христа, її голови, котрий є головним урядником Єгови. Святе Письмо говорить і факти свідчать, що Господь прийшов до свого храму 1918 року, і тоді члени помазанника були зібрані і становили часть Сиону. В тім часі народилися діти Сиону. (Ісаї 66:8) Від того часу слова апостола в згаданім тексті мають глибоке значіння для помазанників.

Ціль

13 Ціль зібрання Сиона не було в тій цілі, щоби дати їм улекшення і спочинок, а радше для певної цілі. Члени Сиону зачали свою роботу під провідництвом їх голови. Як ізраїльтяни були приведені до гори Синай, щоби їм стрінутися там Бога, так і тепер церква є приведена до гори Сион, щоб їй отримати певні прикази від Бога, котрі вона мусить радісно виконати, если хоче угодити Богу.

14 Апостол робить порівняння між горою Синай а горою Сион і показує, що то, що сталося коло гори Синай, представляло то, що має статися по зібранню Сиону. Слова апостола показують, що церква зібрана яко єдність для того, щоб їй злучитися в ще більшу єдність і спільність з Богом і Ісусом Христом. Вона не є зібрана на те, щоб нічого не робила, але щоб виконала певну роботу, котра то робота має вийти на прославлення Бога. Ся робота зачата зі збиранням Сиону, мусить продовжатися по віки на честь і славу Божу. Однак члени в тілі помруть і спічнуть від труду свого, але вони воскреснуть в миг ока, і їх робота буде продовжатися далше. — Одкриття 14:13

Порада і напіннення

15 Коли розбирається який текст, тоді треба звернути увагу й на контексти. Якийсь час перед зібранням церкви в Сион, або в стан храму, посвячені переходили много трудностей,

про що апостол говорить: “Тим же зомлілі руки і зомлілі коліна випростайте”. Павлові слова відносяться до помазанників. (Жидів 12:12) Сі слова є в гармонії з словами Ісуса: “Як же зачне се діятися, випростуйтеся і підіймайте голови ваші; бо наблизилося викуплення ваше”. (Луки 21:28) Сі слова Ісуса не пасували нігде, аж поки не прийшло знеохочення між нарід Божий. Се сталося 1918 року.

16 Скоро по сім Бог дозволив своїй церкві побачити ясно ріжницю між диявольською організацією а Божою організацією. А тепер присотуймо слова напіннення апостола Павла: “І стежки праві робіти ногами вашими, щоб не звернуло кульгаве з дороги а лучче зцілось”. (Верш 13) Сі слова не могли відноситися до тілесних упавшостей, котрі є наслідком гріха, тому що напіннення відносяться до нового сотворіння в Христі. Щоби нове сотворіння стримувалося лише від тілесної упавшости і похибок які мешкають в ній, то се не задовольняє тексту. До того часу церква старалася до певної міри задоволити декотру часть світа. “Права стежка” є та, котрою йшов Ісус Христос. Тепер сі вірні мусять йти тою самою стежкою. (1 Петра 2:21) Вони мусять цілковито відлучитися від диявольської організації, тому що вони мусять бути чистими, несплямлені світом. – Якова 1:27; 4:4.

17 Ніхто з людей не може угодити світу і рівночасно Богу, тому що світ є диявольською організацією. Єсли Християнин впустився на тернисту дорогу і рівночасно оглядається на се, як люди будуть думати про нього, то се показує, що він є трохи кульгавий і може звернути з простої дороги. Апостол наминає, щоб такий вигоївся через поставлення себе цілковито на сторону Господа, і опісля простував стежку ногам своїм. Ісус був чистий і без гріха, однак Він мусів простувати стежку для своїх ніг через відпертя Диявола і його організації і через цілковите поставлення себе на сторону Єгови.

18 У теперішній правді є такі одиниці, що визнають повне посвячення Господеві і думають, що вони можуть голосувати на виборах на урядників до урядів. Але питання виринає, чи можливо для Божих помазанників “робити стежки праві для ніг” і рівночасно брати участь в голосуванні на виборах?

19 Правдиву відповідь на се питання можна дати через поставлення ще іншого питання, а іменно: Чия організація перепроваджує вибори на урядників? Спевністю, що не Божа організація. Єсли не Божа, тоді се мусить бути диявольська, тому що Диявол є богом світа сього. Ніхто з дітей Божих не повинен мати

трудності бачити, яка є його повинність взглядом таких виборів. Єсли він належить до Єгови і Його організації, тоді він не може мати нічого спільного з диявольською організацією. Самий Бог поставив ворожнечу між насіннем вужа і насіннем жени. Чоловік не може бути приятелем світа і рівночасно угодити Богу. – Якова 4:4.

20 Єсли він голосує на світських урядників, то сим він показує свою приязнь світу до тої міри. Се не значить, що він мусить бути строгим і неласкавим до людей, але се значить, що він мусить відділити себе і стояти осторонь. Про се написано так: “Не ходіть у жадному ярмі з невірними, яке бо товаришування праведности і беззаконня; і яка спільність світла з темрявою?” – 2 Коринтян 6:14

21 Коли Християнин голосує зі світськими людьми на світських урядників, то він несе нерівне ярмо. До тої міри він стається учасником світа і його справ. Однак він не може товаришувати з обидвома організаціями. *

22 Продовжаючи дальше апостол каже: “Яка згода з Велиялом? Або яка часть вірному з невірним? І яка згода церкви Божої з ідолоською? Бо ви церква Бога живого, яко ж рече Бог: Вселюсь я в них, і ходити му; і буду їм Бог, а вони будуть мені людьми”. – 2 Коринтян 6:15,16

23 Чи не купці, політики і духовенство злучилися разом і вибирають своїх прихильників на урядників управляти і контролювати людьми? Єсли Християнин бере участь в виборах через голосування, чи не значить се, що він робить угоду з диявольською організацією?

24 Щоби бути признаним Богом, то помазанник мусить бути цілковито на стороні Бога. Він мусить відлучити себе від ворожої організації. В такім стані він мусить бути, занім Бог може признати його. Апостол додає: “Тим же вийдіть з між них, і відлучіться глаголе Господь і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас і буду вам за отця, а ви будете мені за синів і дочок глаголе Господь Вседержитель” – 2 Коринтян 6:17,18

25 Дехто може бути в Сионі і в храмі і несвідомо попірати сатанську організацію. Коли ж він зрозуміє правду і побачить, що він співтоваришить з несправедливістю, так він повинен сейчас перестати се чинити а робити справедливість, і через се зробити праву стежку ногам своїм; інакше він скоро буде витрясений з Сиону. Через своє голосування він дає да певної міри поміч диявольській організації і таким чином приймає печать звіра на руку. – Відкриття 15:2

26 Та дехто може сказати, що він мусить дати свій голос, щоб не стратити ласки в урядника,

котрий є членом диявольської організації. Християнин мусить вибирати, чи він має годити чоловіку чи Богу. – Одкриття 13:16,17.

27 У многих клясах повстала сварка і незгода, а головню від 1918 року. Таке поступовання є недобре і цілковито не в гармонії з порядком помазанників. Всі сторожі Божі бачать око в око і разом гармонійно підносять свій голос і голосять Божу вість. (Ісаї 52:8) Всі дійсні члени Сиона живуть в мирі між собою. (Псальма 122:7,8) Для того каже апостол: “Дбайте про впокій з усіма і про святість, без чого ніхто не побачить Бога”. – Жидів 12:14

28 Діти Божі не повинні тратити час на сварку ані на жарти. Вони мусять стати солідарно, рам’я в рам’я проти ворога. Помазанники, яко свідки Божі, повинні все стояти по стороні Божій. Всі цілковито посвячені Господу оминають всяку незгоду і огірчення проти помазанників. Часом може виринути огірчення між двома старшими в класі. Прочі члени класу тоді розділяються, тому що одні люблять одного старшого а інші другого. Наслідки є такі, що не лише сі два старші знаходяться в замішанню, але многі інші стають опоганені. Тому напостаня апостола є на часі: “Наглядаючи, щоб хто не відпав від благодати Божої, щоб який гіркий корінь, угору вирости. не зашкодив вам, і тим не опоганилися многі”. – Жидів 12:15

29 Дальше апостол говорить про перелюбство. Огірчення часто веде до перелюбства, після значіння святого Письма. Самі слова в тексті пояснюють се. Перелюбство значить неправильне відношення. Помазанники Божі є зовсім відділені від світа і є членами Божої організації. Однак, хто має огірчення, той зараз зачинає приставати з ворогами проти братів своїх а потім паде в беззаконня. (Псальма 50:16–18) Вступивши раз на таку дорогу, він викидає себе з царства і опісля вже нема надії на його повернення.

30 Спевністю, що се апостол мав на думці, коли писав: “Щоб не був хто блудник, або необачний, як Ісав, що за одну страву віддав первенство своє. Знаєте бо, що і опісля, як схотів наслідувати благословенства відкинуто його; місце бо покаєння не знайшов, хоч і з слізьми шукав його”. – Жидів 12:16,17

31 Ісав був самолюбним і тому продав своє первенство. Опісля він вельми зненавидів Якова. Ісав представляє лукаву клясу, що переслідує правдиву клясу, представлену через Якова. Щоби задоволити своє самолюбство, ся лукава кляса продає своє первородство, і задля такого лукавого стану серця, вона пристає до диявольської організації.

Прихід до Сиона

32 По сім, як апостол навів сі напостаня, він пояснює причину, чому він навів се в своїм листі, і каже: “Не приступили бо ви до гори, до котрої доторкаємось і до палаючого огню, і хмари, і темряви і бурі, ... а до Сионської гори”. – Верш 18,22

33 То, що сталося около Синай, було ілюстрацією того, що має незадовго взяти місце. Коло Синай Бог дав заповіді ізраїльтянам, що вони мають робити. Тому що вони не виповняли сих заповідей, вони загубили всі благословенства обіцяні тою угодою, і нарешті були відкинені. Тепер Бог Єгова говорить до свого народу, через свого вірного свідка: “Глядіть, щоб не відректись глаголющого. Коли бо вони не втекли, одрікшись пророкувавшого на землі, то геть більше ми, одрікшись небесного”. – Верш 25

Його заповіді

34 Коли Господь прийшов до свого храму, тоді настав час великої проби. Про се говорить святе Письмо ясно. (Малахія 3:1-3) Перед тим часом многі думали, що Бог старається забрати людей до неба, але Диявол не допускав. Та тепер помазанники бачуть, що таке заключення не є в гармонії з Писанням. Бог нікого не старається забрати до неба. Він покликав людей з темряви, з диявольської організації, і привів їх до своєї організації і там просвітив їх. Він сплотив їх, як своїх синів, і дав їм привилей доказати лояльність і вірність і любов до Нього. Лише сі, що докажуть свою вірність, зможуть бути в небеснім царстві.

35 Коли ісус Христос прийшов до свого храму, від тоді зачалась проба, тому що Він засів вичищувати синів Левійових. Тоді Господь зачав допускати на показанники вогневі проби, щоби вірні могли приносити Господеві жертву праведности. Се значить, що кождий, хто невстоїть у пробі, той буде витрясений на бік. Се є як раз в гармонії з словами апостола Павла: “А приступили ви до Сионської гори”. Коло гори Синай було велике трясення землі; але тепер Бог потрясе небом і землею; і се буде останнє потрясення, і все, що дасться стрясти, буде стрясене. “Котрого голос тоді захитав землею, нині ж обітував глаголючи: “Ще раз потрясу не тільки землею, та й небом. Се ж; “ще раз” показує переміну потрясення, яко сотвореного, щоб пробувало нерухоме”. (Верш 20,27) Ціль сього потрясення є, щоб об’явити вірних і правдивих Господу.

36 Чому ізраїльтяни впали? Відповідь є, тому що вони не були вірні і цілковито віддані Богу. (Римлян 11:20; Жидів 4:6) Боже право

відносно нового сотворіння є таке саме, тому що Божі закони є незмінні. (Малахії 3:6) Які ж є Його заповіді, котрі помазанники мусять сповняти? Се питання можна відповісти через поставлення іншого питання, а іменно: Чому Бог привів помазанників у Сион? Відповідь є, Він призвів їх для виконання певної роботи. Прийшов час, коли Бог потрясе небом і землею і знищить диявольську організацію цілковито. Він нічого не робить потайно, а дає повне повідомлення. Тепер Він уживає певних одиниць, щоби дати се повідомлення. Цілий світ є сліпий і пішов за Дияволом. Навіть так зване християнство сталося активним чинником диявольської організації. Проповідники отверто заперечують Бога і Його плян спасення через Христа. Навіть ті, що були покликані з темряви в Його дивне світло і правду, стали байдужними, недбалими і літними.

37 Лише святі є цілковито віддані Богу і все готіві до Його служби. До таких Бог каже: “Моїм заміром є дати свідоцтво людям, щоби вони знали, що я є Бог і щоби пізнали мої заміри. Ви є моїми помазанниками і вам є припоручена робота. Отже ви є моїми свідками, що я Бог”. (Ісаія 43:10,12) Тепер вони добровільно і охоче хапають за привилеї і стають свідками Божими.

38 Святе Письмо ясно говорить, що ізраїльтяни були відвічальні за сповнення угоди з Єговою. Вони не могли виконати її точно, совершенно, але вони могли старатися виконати її, і сим підтримувати духа її. Однак вони сього не зробили а цілковито відмовилися слухати Господа і для того не втікли від кари Його, яка була зазначена в услівях угоди.

39 Та тепер прийшов найвисший час проби для останка церкви. Прийшла далеко більша відвічальність чим ся, що спочивала на тілесному Ізраїлю. Прийшов час для останного потрясення, саме перед цілковитим упадком диявольської організації, і в тім потрясенні рішиться, хто є вірний, і всі інші будуть стрясені. Щоби помазанники могли вповні розуміти їх відвічальність, то Бог від часу до часу посилає свої блискавиці, а Його голос стає громовицею. Його вість, представлена через громовицю, розходиться по всій землі.

40 Декотрі одиниці хотяй отримали правду до певної міри, то однак здається не оцінюють важности часу і відвічальности обовязків. Вони є байдужними і літними. Апостол не лише наминає їх, але перестерігає всіх, що отримали помазання своє, щоби вони затримали його через свою вірність. Ніхто, окрім вірних і праведних, не зможе встояти, але і сі встоять лише з ласки Божої; но лише сі, що люблять Бога і є вірні

Йому, будуть підтримані. (Псальма 31:23) Дальше апостол подає причину, задля чого прийдуть великі проби.

Царство

41 “Тим же царство нерухоме приймаючи, маємо благодать, котрою треба нам слухати до вподоби Богу з пошаною і страхом”. Ось тут маємо причину ясно зазначену, що хто хоче угодити Богу, такий мусить служити Йому принятно, що значить ділати в гармонії з Його заповідями.

42 В Йордані Бог зробив угоду з Ісусом дати Йому царство. Перед Його смертю Ісус запросив своїх учеників, щоби і вони увійшли в ту угоду і мали часть в тім царстві з Ним. (Луки 22:28–30) Від Його посвячення в Йордані аж до розп'яття, Ісус був випробований до найвисшої точки і в тій пробі Він побідив. Він пішов на смерть в найбільше ганебний спосіб, бо був послухний волі свого Отця. Задля Його цілковитого піддання і послушеньства, Бог воскресив Його із мертвих до Божественної природи і дав Йому всяку силу на небі і на землі. Він вивисив Ісуса до найвисшої позиції зі всіх позицій. Ісус цілковито виграв побіду і дістав царство, котре Бог обіцяв дати Йому. Зійшовши на небеса, Ісус отримав заповідь від Отця бути безчинним аж до властивого часу, коли то Він перебере силу і власть і положить ворогів своїх підніжком Йому в ноги. Він чекав на той час, і рівночасно, в гармонії з волею Отця. Він вибирав тих, що через угоду наслідять царство.

43 Але остаточно прийшов до Нього час перебрати силу і власть, і в послушеньстві до заповідей Отця, Він зачав царювати посеред ворогів своїх. По сім, як Він викинув Диявола з неба, Він зібрав вірних у стан храму, і тепер нарід Божий знаходиться на самій границі світа з їх лицами, оберненими до царства. Їм приказано йти у ворота.

44 Та ось вершок усього. Стоїть гора Сион, символ Божого царства. Напроти сьогори стоїть сильна і горда диявольська організація. Всі сили стрімлять до Армагедону. Павло, яко вірний свідок Божий, писав до своїх братів менше більше так: “Пригадайте собі се страшне збурення елементів, коли Бог привів нарід під гору Синай. Тоді тряслась земля і зносилась велика і чорна хмара, і було чути шум великих голосів, і вид був так страшний, що навіть Мойсей був в страсі і тривозі”. То, що там сталося, було слабим образом того, що незадовго станеться в Армагедоні. Навіть перед Армагедоном, хто зробив угоду з Господом, а може бути зтрясений, такий буде зтрясений і впаде. Се страшне потрясення роздере небо і землю.

Але хто належить до царства, той не буде стрясений, бо то царство буде стояти по віки.

45 Коли апостол в присутності Ісуса заявив: “Ти єси Христос”, то Ісус сказав до нього: “На цьому камені збудую церкву мою, і ворота пекельні не подужають її”. (Маттея 16:18) Божа церква складається з Його помазанників, що становлять небесну царську родину. Протягом цілого віку Сатана старався знищити їх, але не зміг. Тепер він йде війною проти них. Сатана збирає всі свої сили проти Божої організації. Жадні слова людські не є в силі описати сеї страшної сцени. По другій стороні Ісус Христос веде свою армію проти ворога. Тоді настане валення, ревіт, громовиці і трясення далеко страшніші, чим се було при горі Синай. Але царство буде стояти. Скала віків не похитнеться. Прийшов бо Божий час установити новий світ, що Він виконає через Христа, і сей світ вже не похитнеться. Тепер Він приказує своєму народові розказувати усім людям, що той час прийшов. – Псалма 96:10

46 Тому що прийшла ся велика переломова хвиля історії церкви, Божий свідок і апостол так каже до тих, що зробили угоду: “Глядіть, щоб ви не відмовили послушеньства тому, що дав сі заповіді. Царство бо прийшло непорушимо. Глядіть, щоб ваші поступки були в гармонії з Божою волею і ви мали Його ласку”. Але щоби мати Його ласку, то треба служити Йому приємно і зі страхом.

47 Ніхто не може служити Господу, хіба що Він буде радісно виконувати Його заповіді. Се значить, що всякий, хто хоче мати Божу ласку і встояти, такий, мусить радісно виконувати заповіді Його. Отже бачимо, що служення Богу є дуже важною точкою для помазанників. Коли апостол пояснює конечність приємного і вірного служення Богу з побожністю і зі страхом, то сим він робить натиск на важність голошення Божої вістки в свідоцтво всім народам землі. (Маттея 24:14) Страх, тут згаданий, не значить боятися чоловіка або Диявола. Дійсні помазанники можуть побоюватися, що вони можуть стратити сей великий привилей доказати свою вірність і любов до Бога і через се стратити все. Апостол додає: “Бо наш Бог – огонь пожираючий”. Верш 29

48 Се значить, що Бог знищить все, що противиться Йому і Його царству. Прийшов час для прославлення Божого ім'я. Вірні і правдиві чують прикази Бога Єгови і радісно виконують їх, і сим доказують Йому їх любов. Чинячи се вірно, щиро і правдиво аж докінця, вони будуть мати вхід в Його царство і будуть навіки перебувати з Ісусом Христом і з Богом Єговою.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

Кому Єгова дає своє світло? В який спосіб? Для якої цілі? Яку зв'язь має знання з відвічальністю? Для якої цілі любов уживає знання; для якої самолюбство? До якого кінця допровадить самолюбство, а до якого любов § 1,2.

Як довго ізраїльтяни були в Єгипті, і які досвідчення їх були там? Що Бог припоручив Мойсейові відносно них? Опиши їх визволення і спосіб їх підтримання в дорозі. Чому Єгова так ділав з Ізраїлем? Чому гора Синай стала визначним місцем? Як ізраїльтяни прийшли до кінця своєї подорожі? Що сталося там пізніше? § 3–5

Що є Сион? Його ціль? Що представляв Сион? § 6
Порівнай і розріжни Сион і Єрусалим. Що становить Божу організацію, після нашого тексту? § 7,8

Поясни “З Єгипту покликав я мого Сина”. Поясни єдність першої церкви. Як ся єдність була повернена? § 9–11

Поясни, коли зачався сповняти наш текст? § 12
Для якої цілі були приведені ізраїльтяни до гори Синай? Що було представлено в сім? § 13,14

Поясни до Жидів 12:12,13, і подай причину свого пояснення. Який примір дав Ісус, щоб “стежки праві робити ногам вашим”. § 15–17

Чому Християнин не повинен брати участі у виборах і в інших політичних справах? Як можемо прийти до правдивого заключення в сих справах? § 18–23

Наведи Писання і покажи, як Християнин повинен відноситися до світа і до його активності, щоби отримати признання Боже. Яку відвічальність має той, що знає про се? Що значить “печать звіра”? Чи се є важним угодити людям? Чому? § 24–26

Докажи, чому слова до Жидів 12:14,15 є важні тепер? § 27,28

Покажи, в якім великім небезпеченстві є той, хто допускає огірчення в своє серце? § 29–31

Порівнай відвічальність Господнього народу тепер, із ізраїльською відвічальністю під їх угодою. § 32,33

Для якої цілі Бог покликав людей із темряви? § 34

Опиши, які великі досвідчення прийшли на помазанників від 1918 року? Поясни ціль “потрясення неба і землі”. § 35

Чому Ізраїль не слідив дорогоцінних обітниць? Яка лекція лежить у сім? Поясни обставини, які вимагають давати свідоцтва в сім часі. Який привилей і відвічальність мають діти Божі в сім часі? § 36, 37

Чи ізраїльтяни були відвічальні за се, що вони не могли дотримати угоди осововершенно? Порівнюй їх позицію із позицією в теперішнім часі помазанників? § 38–40

Як можна служити Богу приємно і з побожністю і зі страхом? Поясни: “Царство нерухоме прийшло”. Покажи, якою стежкою йшов Ісус, і як Отець ділав з Ним,

яко взірець і заохочення для Його послідователів.
§ 41-42.

Покажи, до якої частини образу, зробленого коло гори Синай, тепер прийшли діти Божі, і як небезпеч-

на є тепер їх позиція. § 43,44

Яка є теперішня лекція заохочення зі слів в Маттея 16:18? § 45,46

Що ж значить тепер бути вірним? § 47,48

Бог бою

“Так говорить Господь до вас: Не бійтесь і не лякайтесь цієї великої орди, бо не ваша се війна,
а Божя – 2 Парал 20:15

ЄГОВА велів своєму пророкові виповісти новіші слова осадникам єрусалимським. Ціль сього була, щоби зробити образ і показати силу Божу і Його опіку над своїми дітьми. Сей образ і наука була дана для потіхи і помочи Божого народу на землі при кінці світа. Дійсно посвячений Християнин є членом Єрусалиму, що є Божою організацією. Очевидно, се є воля Божя, щоби Його сини на землі приписували собі обітницю сього тексту; бо лише під час війни ся обітниця служить.

Мир

2 У святому Письмі є написано, що “Бог же упокою”. (Жидів 13:20) Як же тоді можна погодити ці слова із Писанням, котре говорить, що Бог провадить війну і є Богом битви, яко ж бо написано: “Господь – муж боїв страшений, на ім’я Господь Він?” Єгова є великим Богом миру. Він перебуває в стані миру і спокою. Він ніколи не є порушений суперечкою. В Його слові є написано, що Він сидить окружений дугою. Се представляє, що Він жиє у святім мирі. – Одкриття 4:3; Езекиїла 1:28

3 Єгова ніколи не розбуджує війни. Через многі століття Його ім’я було знеславлене і зневажане, але Його мир не був нарушений. Замешкуючи на найвисших небесах, від Нього походить чиста мудрість і мир. (Якова 3:17) Дорога до мудрости, котру Він дає, є всегда задоволення і мир. (Приповісти 3:17) Часто між Його сотворіннями повстає замішання, навіть між Його народом, але Він не є автором безладдя. (1 Коринтян 14:33) Єсли Він вважає потрібним, то часом Він кидає своїх ворогів в замішання; але самий Він серед найбільшого замішання і війни не є нарушений неспокоєм. Він є великий Бог мира.

На час

4 Бог є довго терпеливий і вельми милостивий. (4 Мойсея 14:18); Псалма 86:15) Але коли приходить Його час, тоді Він виступає до чинности в обороні свого ім’я задля добра своїх сотворінь. За часів Ноя Він довго терпів лихим, але коли

прийшов час виступити проти них, то Він виступив. (1 Петра 3:20)

“Усьому під небом свій час і всякому ділу своя пора... Час любити і час ненавидіти; час воювати і час миритися”. (Еккл. 3:1–8) Таке є правило, після котрого Єгова поступає. Будучи все – відомим Він завсігди ділає на час.

5 Єгова Бог є жерелом всякого життя. Всяке право до життя виходить від Нього. Єсли Його сотворіння збунтується проти Нього, тоді Він відтинає його від права до життя. Єсли ж сотворіння забуває сотворителя а йде за ворогом Божим, тоді воно само йде дорогою до знищення. Отже задля добра сотворіння, Бог у своїм часі об’являє їм своє ім’я. Се Він робить через об’явлення своєї сили, через що Він доказує, що нікого нема подібного Йому. Бог сього не робить задля своєї власної користи, але задля добра сотворіння.

6 Великий ворог Бога є Сатана, Диявол, котрий задля свого беззаконства стратив благословенства Єгови. Бог ненавидить своїх ворогів задля їх беззаконства і тому знищить їх у властивім часі. Ворог Сатана старається відтягнути Божі сотворіння на стежку беззаконня, котрою коли хто буде йти аж до кінця, зістане знищений. Бог через об’явлення свого ім’я, показує сотворінню дорогу до життя. Всі діла Його є цілковито без самолюбства; Він є Бог любови.

7 Бог Єгова не воює зі злим заміром. Він не може мати ненависти проти свого сотворіння, тому що Він не посідає злоби, Його закон є добрий і совершенний і самий Він руководиться після нього. (Псалма 19:7,8) Але Його закон постійно є поламаний. Будучи справедливий, Він мусить впроваджувати свій закон силою. Будучи суддею, Він назначив долю беззаконників, і у своїм часі Він виконає присуд справедливости. Отже Єгова уживає війни яко средство для установлення своїх законів. Єгова може вибрати який будь інший знаряд, щоб виконати свої присуди; однак Він є муж бою, тому Він силою установляє свої присуди.

8 Часом нарід або держави без жадної причини нападали на Божий вибраний нарід. Тоді Бог уживав ізраїльтян за свого езекутора,

щоб покарати той нарід за їх злочин. (2 Мойсея 17:8–16; 1 Самуїла 15:2,3) Але коли ізраїльський нарід переступав Божі закони, тоді Він карав їх за се, уживаючи інший нарід за свого езекутора. (Езекиїла 21:24–27; Єремії 39:5–8) Сатана уживав людей за свій знаряд і мильно робив закиди, що Бог є винний крові і несправедливих воєн. Однак кожда війна, яку виповідав Єгова, провадилася за добро тих, що хотіли отримати життя, і тому Він воював, щоби об'явити свій закон і ім'я.

Перша війна

9 Перша війна повстала, коли Адам согрішив в Едемі. Люцифер, котрий був довірочним урядником Єгови, збунтувався проти Бога. Він стався ворогом Бога через то, що він добровільно поломав закон Його. Ціль Люцифера була стати володарем, подібним до Єгови, і збудувати велику організацію проти Бога. Для того він допровадив сотворіння Божі до гріху. Люцифер виставив себе, щоб йому поклонилися сотворіння всупереч великому Сотворителю. Він стався противником Божим, як се його ім'я “Сатана” означає.

10 Сатана пішов дорогою захланства і бунту. Він забажав того, що йому неналежалося. Щоби задоволити своє бажання, він допустився зради. Його переступ або зломання Божого закону наразив інші Божі сотворіння на небезпеченство і знищення. За се добровільне зрадництво Бог засудив Сатану на смерть, і він мусить умерти. Та Бог загаявся з виконанням свого присуду, знаючи, що Сатана обтяжить своє серце ненавистю проти Бога і Його закону і проти всіх сотворінь, що стануть по стороні Бога, і се дасть нагоду Його сотворінням доказати їх вірність або невірність до Бога. Бог призначив знаряд, через котрий Він виконає свій присуд; і у своїм часі вікодавний Вуж, Сатана, згине з руки “насіння жени”. Даючи присуд Єгова сказав: “Положу ворогування між тобою й жінкою і між насінням твоїм і насінням її, воно розчавлюватиме тобі голову, ти ж упиватимешся йому в п'яту”. (1 Мойсея 3:14) Слово “жінка” відноситься тут до угоди, з котрої вийде насіння, Христос, Божий Виконатель.

11 Адам пішов за Сатаною, іншим богом чим великим Богом Єговою, і сим спротивився Божому законі. (Суддів 5:8) Наслідки сього є, що весь рід людський терпить. Земля стала сценою війни, котру зачав Сатана. Перша пролита кров сатаною в тій війні була Авеля через його брата Каїна. Від того часу аж до тепер Сатана провадить війну проти кожного, хто сильно стоїть по стороні Бога Єгови. Щоби від часу до часу пригадати сотворінню своє ім'я і свою все-

могучу силу, і щоби вони знали, що життя походить лише від Нього, то Бог в ріжних інтервалах часу об'являв свою воєнну силу проти ворога.

Господь сил

12 Єгова є одинокий законодавець. (Якова 4:12) Він є найвисшим Володарем сил праведності. Він є названий “Господь Саваот”, що значить Господь армії або воєнної сили. (Якова 5:4) Він є “Господь сил – цар слави”. (Псальма 24:9) Він є Господь сил і Його сила немає границь. (Псальма 89:8) Се значить, що Він, Бог Єгова, має велику армію, і що Він розпоряджує нею. “Гетьманом війська Господнього” є Його возлюблений син Ісус Христос, котрого Єгова одягнув в повну силу і владу. (Ісуса Навина 5:14) Ісус Христос є головним урядником і Священником Всевишнього. У своїм слові Бог говорить до свого возлюбленого сина, яко такого. (Псальма 110:4; 45:1–9; Одкриття 19:11–14) Справедливі ангели є в Його організації і є членами Його великого війська. Рівнож і сі, що живуть на землі і є вповні посвячені Йому, також рахуються яко часть Його армії. Кождий відділ Його армії має призначену роботу до виконання. Ся велика армія в назначенім Богом часі буде вжита. Сатана рівнож має величезну організацію, котрої обсяг і сила є мало оцінена навіть тими, що кажуть, що вони є на стороні Єгови.

Нагорода

13 Причина, проти котрої сатана і його армія воює, є добре ім'я Єгови. Нагорода, о яку війна провадиться, є рід людський. Сатана жадав сю нагороду і заризикував своїм життям, щоби лише виграти її. Але він певно загубить її і потерпить вічну поразку і знищення. Бог назначив Люцифера бути сторожем чоловіка. Але місто трактувати се припоручення як святу річ, то він задумав плян рабунку, щоби захопити рід людський і тримати його для себе. Бог міг був заперечити Сатані так поступити, але єслиби Він був так і зробив, тоді не було би нагоди порівняти добра зі злом і його сотворіння ніколи не були б навчилися лекції, а іменно; що послушенство веде до життя а бунт веде до смерті.

14 Совершенна мудрість каже: Нехай Сатана йде до скрайности; нехай чоловік вибирає, що він хоче; і нехай всі сотворіння пізнають, що один Бог може дати життя вічне і благословенства приналежні до Нього. Задля Адамового непослушенства увесь рід людський, попав у гріх. “Всі ми як вівці розійшлися блукаючи”. В одній із приповістей Ісус представив рід людський яко загублену вівцю,

а себе, що полишає небесні двори і йде в небезпечну подорож до боротьби, щоби лише віднайти загублену вівцю. У своїм післанництві Ісус мусів бути успішним, тому що Він є сином і урядником Всевишнього і є одягнений в усяку силу і власть. —Луки 15:3–7

15 Ворог Сатана засліпив рід людський і взяв його під свою контролю, і для того мусить прийти час, коли Сатана і всі його сили будуть взяті під ноги і весь рід людський буде примирений із Богом. Але щоби виконати се діло для людства, то перше мусить точитися велика війна, у котрій Єгова, великий Бог бою буде воювати проти Сатани і його сил і побідить ворога. Вже тепер можна бачити, що зі всіх сторін збираються негайно сили воєнні, і скоро зачнеться боротьба!

Бойова лінія

16 Сатана і його агенти, невидимі для чоловіка, і всі людські агенти, котрі добровільно попирають його організацію, є на ворожій стороні. Весь світ стоїть по стороні Сатани і всі сили Сатани збираються і формують бойову лінію. Знов на стороні Єгови є Його возлюблений Син, яко Начальник війська, воскресші святі, всі святі ангели в небі, і сі, що були взяті з між людей зі світа за синів Божих. В сих останніх часах Бог об'явив своїм людям на землі шкарадну і сильну організацію Сатани. Він також показав їм дещо про свою організацію. Тепер Він показує їм їх позиції в бойовій лінії і показує їм їх задачі і привилеї. Від Єгови походять всі розкази. Він не потребує нічиєї помочи. Бути по Його стороні є найбільшим привилеєм. Питання: Хто є на стороні Єгови?

17 Дуже мале число людей мають віру в Бога і є посвячені Йому настільки, щоби мали відвагу стати на стороні Божій. Многі бояться видимої частини диявольської організації, тому що мають слабу любов і віру в Бога Єгову. Лише останок не числить свого життя дорогим і цілковито сполягає на Бога. Вони є сліпі на все, лише щоби виконати волю Божу. Вони знають, що самі вони є безсильні проти величезної сили диявольської організації, але, вповаючи на Бога, вони горячо моляться: “О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю”. — Псалма 118:25

18 Яке властиве становисько є Християнина під час, коли народи воюють між собою? Припустім, що війна вибухла між Америкою а Бритинською імперією, і що в обидвох сих державах замешкують правдиві послідувателі Христа. Що вони повинні робити в такому случаю, чи йти воювати?

19 Многі народи кличуть себе християнами,

і духовенство в обидвох державах, у котрих вони замешкують, старається оправдати причину війни і доказати, що Бог оправдує війну. Їх позиція є цілковито фальшива. Війна між народами не провадиться по волі Божій, позаяк жадна держава у світі не є Божою державою, тому Бог не кермував ані не кермує їх війнами. Єгова виповідав війну лише тоді, коли треба виконати свій присуд, яко кару за зломання закону. Однак теперішні держви не є знярядом Божим до провадження війни між собою. Їх війни є самолюбні і є викликані Сатаною, богом сього світа. Если держави бажають воювати між собою, то се є їх діло, а не справа Християнина. Християнин не має права казати до другого чоловіка: “Не йди на війну!” Если той чоловік є частю світа, то він мусить сам рішати для себе, що має робити.

20 Если чоловік є цілковито посвячений Господу Богу, то він мусить поводитися після Божого закону. Жадний правдивий послідуватель Ісуса Христа не повинен мати сумніву щодо його поступовання під час війни. До таких Ісус сказав: “Ви же не зо світа, а я вибрав вас зо світа”. (Йоана 15:19) Між Божою організацією а сатанською організацією не може бути жадної спільности, тому то дитина Божа не може брати участі у війні, коли держава воює проти держави. — 2 Коринтян 6:15–18

21 Але наприклад, що держава, у котрій Християнин замешкує, установить примусову воєнну службу і сим змушує людей в певнім віці ставитися до війська, брати уніформу і йти до війни і брати оруж'є і вбивати? Що тоді Християнин повинен робити? Апостол Павло відповідає: “Хіба не знаєте, що кому віддаєте себе в слуги на послух, того ви слугами, кого слухаєте: чи то гріха на смерть, чи слухання на праведність?” — Римлян 6:16

22 Державний закон каже: Йдіть до війни і вбивайте! Божий закон, після котрого сини Божі мусять поводитися, каже: “Не вбий!” (Маттея 5:21) “Любов ближньому зла не робить; тим любов — сповнення закону”. — Римлян 13:9,10

23 Правдивий Християнин поводитьися після закону Божого. Се є його, так сказати вірування і переконання. Задля тої причини Дослідники Біблії, посвячені Господу, відмовляються брати участь у воєнній службі, тому що вони є правдиві послідувателі Христа і мусять бути послужними Божому законі. Коли державні закони є добрі, то спевністю, що вони є в гармонії з Божими законами, і тоді розуміється, всі правдиві Християни повинуються їм. Звичайно, закони встановляють в тій цілі, щоби стримати діяльність злочинців. Християнин же не є злочинець. Любов є його закон, після котрого він мусить

поводися, що значить, що він мусить все чинити правду. Але припустім, що Християнин є загрожений вязницею або смертю за се, що він відмовиться послухати державного закону, котрий приказує йти на війну і вбивати ближнього, що тоді він повинен робити? Апостол відповідає на се питання так: “Чи праведно перед Богом слухати вас більше ніж Бога, – судіть”. (Дії ап. 4:19) Отже наука Біблії, в котру вірують Дослідники Біблії, яко Християни, забороняє їм брати участь у воєнній службі, тому що вона вимагає відбирання людського життя. Далеко краще для них потерпіти смерть з руки чоловіка, чинячи справедливість, чим чинити зло в очах Божих, і потерпіти знищення.

24 Але чи правдиві послідувачі Христа не становлять частку Божої армії під час Його війни проти Сатани? Отже, чи не йдуть вони до війни? Так вони є членами Божої армії; але Божий закон не вимагає від них відбирання людського життя. Оруж'є, яке вони мають, не є тілесне. (2 Коринтян 10:4) Правдивий послідувач Христа є членом Божого народу; він був покликаний зі світа для Його ім'я, щоб йому бути свідком Божим і прославляти Його. (1 Петра 2:9,10; Дії ап. 15:14) В сім часі, коли Бог устанавлює своє царство, Він об'явив правду так ясно, що ніхто з Його дітей не може сумніватися, як він має поступати. “Тим-же вийдіть з між них, і відлучітесь, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас”. – 2 Коринтян 6:17

25 Сі, що посвятилися Богу і цілковито стали по Його стороні, є назначені до певної позиції у Божій армії, і се назначення було зроблене Єговою. Його слово учить Християнина, що він має до виконання. Становисько Християнина вимагає від нього співати в честь Єгови через голошення о Його замірах. Щодо війни, Бог буде воювати у свій власний спосіб.

26 Чим Бог був для Ізраїля і те, що Він зробив для Ізраїля під час небезпеченства і війни, таким Він є тепер для Сиону, або кляси храму, свого народу. Коли ізраїльтяни мали увійти в Канаан землю і стрінати там їх ворога, тоді Мойсей, промовляючи за Єгову, сказав: “Господь, Бог ваш, що йде поперед вами, Він воюватиме за вас, як се вчинив в єгипетській землі поперед очима вашими”. (5 Мойсея 1:30) Поучивши Йозуя в присутності усіх людей, тоді Мойсей, яко знаряд Божий, сказав: “Не лякайтесь їх! Господь, Бог ваш, Він воює за вас”. (5 Мойсея 3:22) Коли Бог вислав ізраїльтянів на війну проти ворога, то Він ось як навчав їх: “Як же маєте вже ставати до бою, так нехай виступить священник до бою і промовить до народу, кажучи до них: Слухай Ізраїлю! Ви йдете

тепер до бою з вашими ворогами, нехай не мліє серце ваше, не лякайтесь і не полохайтесь і не жахайтесь перед ними. Бо Господь, Бог ваш, іде з вами за вас битись із ворогами вашими, щоб спасти вас”. – 5 Мойсея 20:24

27 Була се велика криза в Ізраїлі, коли город Єрусалим був загрожений злученою силою Амонів, Моабів і тих, що з гори Сеїра. Бог післяв вість до свого народу через пророка, кажучи: “Так говорить Господь до вас: Не бійтесь і не лякайтесь цієї великої орди, бо не ваша се війна, а Божя”. Тоді Бог Єгова дав ясні інструкції ізраїльтянам, що вони мали робити. Він приказав їм поставити співаків перед армією, щоб вони маширували до боротьби, співаючи в честь Бога Єгови. Вони так і зробили, коли вони зачали співати і прославляти Єгову, тоді Господь розбудив незгоду між ворогами, і вони зачали вбивати себе взаємно. (2 Паралипоменон 20:15–22) Історію сих подій Бог велів записати для науки Божого народу, що тепер живе на землі. – Римлян 15:4

28 Церква входить тепер в “день побою та війни”. (Йова 38:23) Задля сього останок знаходиться в найбільше небезпечній позиції. (Откриття 12:17) Безпеченство останка тепер залежить від Бога, і цілковиту охорону Він дасть лише тим, що вповні вповають на нього і є послужні Його заповідям.

29 Нехай ніхто не думає, що він тепер може остатися безактивним, літним і байдужим і рівночасно отримати охорону від Господа. Деякі безумні одиниці, що називають себе християнами кажуть, що Товариство провадить інтерес книжок. Таке твердження є цілком фальшиве, і ся думка походить від противника, котрий уживає всяких хитрих і фальшивих підступів, щоби захопити нарід Божий. Однак нехай останок не тревожиться такою поголоскою.

30 Єгова не потребує нікого, щоб хто воював за Нього, тому що Він є Всесильний. Він дозволив останку стати в лінію бою лише з своєї ласки. Він висилає їх у світ з новою в друкованій формі, щоби дати повідомлення володарям і народам. До останка Він так каже: “Я вложу слова мої в уста твої, і тінню руки моєї закрию”, під час, коли я устанавлютиму моє правительство. (Ісаї 51:16) Чому Він вложив сі слова в уста останка? Тому, щоби вони були Його свідками і розказували людям, що Єгова є Бог. – Ісаї 43:10,12

31 Ми є тепер “в дню Господнім”, і Бог приказує своєму народові співати так, як Він приказував співати Ізраїлеві. “І скажіть тоді: Славте Господа, призивайте ім'я Його; розповідайте між народами про діла Його; наминайте, що ім'я Його велике! Співайте Господеві,

бо Він учинив велике, – нехай дізнаються про се по всій землі! Радуйся і веселися осадничко Сионська, бо величний серед тебе Святий Ізраїлів!” – Ісаїї 12:4–6

32 Сі слова є Божі заповіді, котрі мусить виповнити останок, если вони хотять мати обіцяну охорону під час бою. Хто належить до останка, той не буде нападати на брата свого, але пророк каже: що “всі радісно воскликнуть; бо своїми побачать очима Господа”. (Ісаїї 52:8) Нехай церква пам’ятає, що Божий нарід на землі, що становить часть Його організації, є одним народом що знаходиться на отвертій полі битви. Але Бог обіцяв, що коли ворог зробить розпучливий атак, тоді лише останок, що становить видиму часть організації Господньої на землі, не викоринється. Сі встоять, тому що вони є послухні Його заповідям і будуть цілковито вповати на Господа. – Захарії 14:1,2

Повідомлення

33 Рухи світських армій є все тримані в тайні. Восні знатоки тепер заявляють, що в разі другої війни між державами вже не буде жадного ультиматуму і перший напад буде зовсім несподіваний. Але Єгова ділає як раз противно. Він перше повідомляє Сатану і урядників його видимої організації, що Він незадовго зробить. Сього Бог не робить в тій цілі, щоби прийти до мирного порозуміння; Він не шукає миру з ворогом. Він дає свій присуд і тепер прийшов час виконання того присуду. Він посилає ультиматум ворогові, котрий під ніякими услів’ями не може бути змінений. Сатана знає, що приходить війна і тому спішить, щоб зробити приготування. (Одкриття 12:12; 16:14) Під час, коли то все пригтовляється, Бог велить своєму останку розказувати володарям і людям, що Він незадовго зробить. Їм є приказано співати в честь імені Єгови, бо прийшов час і Бог об’явить своє ім’я у великій битві Армагедоні, в день великого і Всемогучого Бога. – Одкриття 16:14–16

34 Тому що зближається той день бою, Єгова приказує своїм свідкам голосити день гніву нашого Бога. (Ісаїї 61:2) Приходить час, і Єгова прославить своє ім’я перед очима всіх сотворінь. Бог хоче, щоби всі народи на землі чули сю вість, і тому велить голосити їй, занім прийде остаточне горе на світ. – Маттея 24:14,21,22

35 Як може хто з синів Божих бути вірним і правдивим Йому, если він відмовляється або занедбує давати свідоцтво про Боже ім’я? Єгова не потребує останка до боротьби, ані навіть давати свідоцтво, але Він дав йому се почесне місце з ласки. Така є позиція останка в Його армії.

Їм є приказано співати в честь Єгови під час, коли Він виступає проти ворога, щоб знищити його.

Сила і неміч

36 Видима часть диявольської організації є велика і сильна. Навпаки, видима часть Божої організації на землі, що складається з цілковито посвячених синів, є дуже маленька і її члени є немічні самі собою. Если би ся маленька громада помазанників голосила правду через міліони літ і доручила кожній одиниці книжочку з поясненням о правді, то і се не знищило би диявольської організації. Але се не є ціль свідоцтва. Ся маленька армія Християнів на землі не має нічого спільного з поваленням диявольської організації, або знищенням людського життя. “Се є війна Єгови”. Можемо бути певні, що Він має добру і розумну причину для так великої ріжниць в силі сих обох армій. Одна із тих причин є, щоби дати нагоду на повне випробування віри і вповання Божих помазанників. Він хоче, щоби помазанники були сильні в Йому і в потузі сили Його. – Ефесян 6:10

37 Світський чоловік вповає на видиму силу. Останок же Господень на силу Єгови. “Одні славляться колесницями, а другі кіньми, ми ж ім’ям Господа, Бога нашого”. (Псалма 20:7) “Коня готують на день бою, та перемога від Господа”. – Приповісти 21:31

38 Друга причина, чому така нерівна сила в противних собі арміях є та, що коли все твориво побачить перемогу, виграну не людською силою, тоді вони пізнають, що Всемогучий Бог уживав своєї сили і переміг. Тоді вони пізнають, що Всемогучий є Бог бою і що війна була Божа. Сей факт, що маленька громада на землі є тепер на стороні Господа і величають Його перед і під час бою, ще більше звеличає силу і потугу, і славу Божу перед людьми. Так Бог об’явить своє ім’я, і хто схоче жити, зможе з повним довірям звернутися до Нього і пізнати і навчитися о правдивім Бозі і о Його возлюбленім сині, Ісусі Христі. – Йоана 17:3

39 Декотрі, що навіть визнають повне посвячення Господеві, випадуть з бойової лінії перед великою боротьбою. Вони не схотять далі співати в честь Єгови. Дехто з них буде менше більше мати таке оправдання: “Я не маю часу”. А знов інші скажуть: “Я не маю здібности”. Обидві ці вимівки покажуть брак віри і любови до Бога. Такі покажуть самолюбну любов і страх. Але пам’ятаймо, що все, що Християнин посідає, включаючи і його час, належить до Бога, його здібність мірється духом Господнім, який він посідає. Бог прообразив сю клясу.

Коли ізраїльтяни мали йти до війни, Він приказав, щоб кождий чоловік, хто любить дім або жінку або винницю більше чим він любить Бога, і кождий боязкий, мав вийти з бойової лінії і вернутися до дому. (5 Мойсея 20:2-9) Се було написано на науку для Християнина на землі. Навіть і тепер, під час творення ської бойової лінії, Бог каже до байдужних і літних і тих, що люблять матеріальні річі більше чим Бога: “Уступіться на бік, нехай той йде до війни, що любить Бога більше чим своє власне життя”. До тих, що люблять Бога і вповають на Нього, Він каже: “Війна не ваша, а моя. Вповайте на мене і покажіть свою вірність і любов до мене і я охороню вас і дам вам перемогу”. – Одкровення 3:16; Приповіді 3:5,6; Ісаї 26:3; Псалма 31:23; 27:4

40 Запевнення останка є в Господі. Члени його знають, що вони знаходяться у тайнім пробутку Всевишнього і, що вони пробувають в тіні Його сили. Вони знають, що їх сила є в Господі. Тому що вони є на стороні Господа Бога, вони знають, що жадний знаряд проти них не встоїть. (Ісаї 54:12) З повним довір'єм в Єгови вони кажуть: “І ти підперезав мене силою до бою, кинув під ноги мої тих, що проти мене стали”. – Псалма 18:39

41 Хотяй се правда, що останок воює по стороні Господа, то однак їх власна діяльність не принесе перемоги. Отже як бачимо, останок не воює за Господа. Бог не потребує, щоб за Нього хто воював. Але задля їх власного добра Бог дає їм нагоду воювати по Його стороні. Ворожа організація замірила знищити останок. (Одкровення 12:17) Отже, сі власне є в небезпеці. Але писано, що Господь буде воювати за Сиона. Про се Божий пророк пише так: “Так і Господь зійде воюватись за Сиона, й за гору свою. Як птахи – свої писклята, так Господь Саваот окриє, захистить, вибавить пощадить і врятує Єрусалима”. – Ісаї 31:4,5

42 Генерал Аленбі під час світової війни запровадив союзні армії під Єрусалим, котрий знаходився тоді в руках турків. Він приказав літакам постійно літати над містом перед його підданством. Опісля генерал нерозумно пристосував се пророцтво Ісаї до себе і повірив, що Бог назначив його вибавити Єрусалим. Але се пророцтво зовсім не відноситься до буквального міста Єрусалиму. Воно відноситься лише до Божої організації, котрої Єрусалим був прообразом.

43 “Ти ж в мене – молот, знаряд воєнний; тобою я побивав народи, тобою я побивав царства”. (Єремії 51:20) Сей текст є в повній гармонії з повисше згаданим пророцтвом Ісаї. Слова Єремії є звернені до Ісуса, езекутора і Первосвященника Єгови, котрий воює в ім'я

Єгови. (Псалма 110:2,9; Даниїла 2:44) Члени Його тіла, а головнo сі, що на землі, не мають нічого до чинення з уживанням оружжя до знищення, їм почислено перемогу з Ісусом Христом так, як невіста насліджує славу зі своїм женихом.

44 Останок має тепер честь нести прапор на землі для Господньої армії. Сей прапор, що Господь припоручив сій щасливій клясі, є вість слова Божого. Із сим вони “є грізні і поважні, як військо під стягом”, а поперед сих десять тисяч Ісус Христос несе прапор. (Пісня Пісень 6:4; 5:10) Всі помазанники мають тепер честь піднести високо прапор Господа. “Піднесім стяг в ім'я Бога нашого”. – Псалма 20:5

45 Кождий Християнин, що зробив угоду через жертву, мусить тепер стояти по стороні Господа і мусить бути цілковито послухний до Його приказів, если Він хоче отримати Божу охорону і перемогу у великій битві. Охорона і благословенства є обіцані лише для вірних переможців.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ.

До кого були звернені слова нашого тексту? Покажи, до котрого часу вони відносяться? § 1.

Який образ святе Письмо містить у собі про Єгови, яко Бога миру? Покажи, що хотяй Бог часом кидає в замішання своїх ворогів, то однак Він не є автором безладдя. § 2,3

Дай примір Божого довготерпіння і милосердя, яке Він показав навіть своїм ворогам. Для якої цілі Бог уживав війни у своїх діланні з Ізраїлем? § 4-6

Як Він руководився Ізраїлем, яко ілюстрацію, покажи Боже спорідненне до війни. § 7,8

Опиши першу війну. До якої міри інші сотворіння були дотикнені сим бунтом? § 9-11

Дивлячись на армію Господа сил, яку бойову силу бачимо там? § 12

О яку нагороду війна провадиться? Чим ворог був успішний у своїх змаганнях? Чому? § 13-15

З яких сил складається бойова лінія на ворожій стороні? Для якої цілі? Як віра і послухність допомагає бачити видіння і тримати його ясним? § 16-17.

Під час війни між народами, яку позицію повинен зайняти Християнин? Чому? § 18,20

Порівнай права Божі з державними і поясни позицію Християнина під час війни. § 21-23

Яку позицію займають послідователі Христа в Його армії і яку вони службу сповняють? § 24,25

Які інструкції і запевнення Єгова давав ізраїльтянам коли вони зближались до Канаан? Опиши, як був охоронений Ізраїль, коли Єрусалим був загрожений ворогами Амоніїв, Моабів і з гори Сеїра. Що се представляло і чому було записано? § 26-28

Поясни, чому Бог постарався о вість в друкованій формі? Кому сю вість треба доручити? Яка є Божя ціль щодо помазанників відносно свідцтва? § 29,30

Поясни Ісаї 12:4-6. Покажи, як тепер є важним

вповати на Бога і бути послухним Його приказам. §31,32

Щодо тайного руху армії, порівняй напрям Єгови з напрямом Сатани і його слуг. Задля якої причини Бог відкривав свою ціль у сім часі? Отже, з яким привилеєм і відвічальністю стрінулися помазанники? § 33–35

З точки числа і сили, порівняй видиму часть сатанської організації із Єговою. Отже, чия се битва? І чому останок має часть в ній? Подай причини, чому така велика різниця в силі бойових ліній? § 36–38

Що значить відмовитися або занедбати брати участь у даванні свідчення? Пристосуй 5 Мойсея 20:2–9. § 39

Як останок є підперезаний силою до бою? В яким змислі їх діяльність є важна? Покажи, чи пророцтво Ісаї 31:4,5 можна розуміти літерально. § 40–42

До кого Еремія 51:20 відноситься? Яку часть останок має в сім пророцтві? § 43,44

На кому тепер лежить відвічальність? Як вони можуть бути запевнені охорони і благословенства і признання Господнього? § 45

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

ПИТАННЯ: Що значить вираз “День Суду?”

ВІДПОВІДЬ: Вираз “День Суду” значить період проби. День суду або період проби для членів церкви був через цілий протяг християнської ери, від часу Христа. Сі члени були суджені і пробувані після правди Біблії. Отже, як бачимо, то дуже мале число одиниць в порівнянні до маси були на суді. До Римлян 2:2 читаємо: “Знаємо ж, що суд Божий по істині”. Церква в Біблії є знана як дім Божий. Отже в 1 Петра 4:17 читаємо: “Бо пора початись судові від дому Божого”.

Коли члени церкви будуть випробовані о їх вірності до небесного Отця, тоді цілий рід людський буде поставлений на суд на життя або на смерть. Тоді церква з Ісусом Христом, її Головою, буде вивисшена, яко сильні духові істоти і будуть володіти світом. Однак власть володіти над світом буде дана церкві в Христі Ісусі не для того, щоби гнобити людей, але щоби благословити народи і помагати їм під час їх проби.

Ісус Христос і церква в Біблії є названі “святі”. В 1 Коринтян 6:2 читаємо: “Хіба не знаєте, що святі світ судитимуть?” Період суду для світа, включаючи і поган, котрі будуть збуджені зі смерті, буде тривати тисячу років царювання Христа. У тім царстві Сатана буде звязаний і люди будуть визволені, а знання Бога так буде повне, як море водою.

Окрім сих двох судів, є ще один суд над народами і інституціями сього пропадаючого світа. Сей суд відбувається в теперішнім часі. Всі народи (держави) стали на суд 1918 року, у сім страшнім часі горя. Народи і держави не підходять до міри Божої справедливості і тому мусять вступитися і дати місце справедливому царству Христа, котре незадовго буде благословити всі народи землі. В Даниїла 2:44 читаємо: “А по часах тих царств здвигне Бог небесний царство, котре повіки не розпадеться та й се царство не перейде до другого народу; воно повалить і потрошить усі царства, а само стоятиме по віки вічні”.

ПИТАННЯ: Чи віруючі є на пробі і суджені тепер в сім життю, чи вони будуть суджені вогнем по їх смерті?

ВІДПОВІДЬ: Християнин є на пробі тепер на землі

перед його смертю, і остаточний суд буде даний кожній одиниці перед смертю. Ісус Христос сказав: “Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя”. (Одкриття 2:10) Сі гострі проби Християнин мусить стрінути тут на землі, а не в чистилищі, як дехто думав.

В 1 Петра 4:12,13 читаємо: “Любі, не чудуйтесь розпаленням, що буває вам на спокусу, наче б вам що дивного довелось; а радуйтеся, яко ж маєте участь в страданнях Христових, щоб і в одкритті слави Його радувались і веселились”. Апостол тут каже, що сі вогневі проби Християнина є частю терпіння Христових, що значить, що коли Христос терпів тут на землі, і ми також маємо привилей терпіти, так як і Він, через наше вірне свідкування о правді. Ніхто не каже, що Христос терпів у чистилищі. Християнин є покликаний бути вірним аж до смерті, і тоді кінчиться його суд

ПИТАННЯ: Прошу пояснити Єремії 30:9: “Служитимуть вони Господеві, своєму Богові, та своєму цареві Давидові, що (з його роду) розбуджу їм”.

ВІДПОВІДЬ: Сі слова були висказані Господом через пророка Єремію кільканайцять століть по смерті царя Давида. Се значить, що в царстві Божім, котре тепер буде установлене в часі сього горя, Божя ціль є повернути землю Палестину Жидам, признати їх як нарід, воскресити Жидів з мертвих і вони будуть служити Христу цареві, котрого представляв Давид; про що ясно говорить Біблія, непомилне Слово Боже. Всі любимці справедливості радуються з Жидами в сею надією повернення. В Езекиїла 37:12–14 читаємо про Жидів так: “Тим же то вискажи пророцтво й скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось я повідчиняю гроби ваші, й виведу вас, мій народе, з гробів ваших, та й заведу вас у землю ізраїльську. І зрозумієте, що я Господь, як повідчиняю ваші гроби й повиводжу вас, мій народе, з гробів ваших, і дам вам духа мого, й ви знов ожієте, й розміщу вас по землі вашій, а тоді визнаєте, що я, Господь, сказав й справдив, говорить Господь”. І знову в Амаса 9:11,14,15 читаємо: “У той час (в періоді царювання Христового) поверну я знов упавше царство Давидове, направлю попуклини в ньому,

поновлю все розвалене й одбудую його, як було за днів давніх, і заверну з неволі нарід мій, Ізраїля, і забудують опустошені міста й поосідаються в них; понасаджують виногради й будуть із них вино пити; порозводять сади й їстимуть плоди з них. Насаджу їх

глибоко в землі їх і не вирвуть їх більше з їх землі, що я їм дам, говорить Господь, Бог твій". Нехай отже радується Ізраїль сьою обітницею, і також усі люди, котрі бажають добра своєму ближньому, нехай радуються з ними.

ТЕКСТИ І КОМЕНТАРІ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 2 жовтня, 1929

"Радуються уста мої, сьпіваючи псальми тобі, і душа моя, котру ти збавив еси". – Псальма 71:23

ВСЯКИЙ, хто радується радістю Господа, той цілковито стоїть на стороні Його. Він є їх Богом, і їх уста лише співають Йому а нікому іншому. Вони не хочуть співати пісні, котра б задовольняла ворога або яку будь часть вавилонської організації. Взірець сього був зроблений ізраїльтянами, коли вони були заняті в полон до Вавилону. Там Вавилоньці казали їм співати пісні про Сион. Вони говорили до ізраїльтян: Забудьте про минушість; приставайте з нами, і жиймо в мирі. Співайте ваші пісні для нас. Але ізраїльтяни радше бажали оніміти і щоб їм рука всохла, як робити який будь компроміс з ворожою організацією. Так і нині Божі вірні останки не хочуть знати жадного примирення з ворогом, але у всяких случаях співають і несуть свідокство про святе ім'я Єгови.

Середа 9 жовтня, 1929

"Один Господь явиться високим того часу". – Ісаїї 2:11.

"Той час" відноситься до Господнього дня, з початку котрого Єгова посадив свого Сина на своїм престолі в Сионі і велить Йому царювати серед ворогів Його. В "тім часі" Єгова має певні задачі до виконання для кожного з Його вірних слуг. "В той час" кожний член мусить прославляти Єгову. Жадне сотворіння не має бути вивисшене в той день; і без ріжниць як за знатна є особа в церкві, то її не можна вивисшати і прославляти, бо лише Єгова має бути вивисшений. Отже "в той час" вірні чують прикази Єгови і радісно сповняють їх. Одна із заповідей Божих є: "І скажете тоді: Славте Господа, призивайте ім'я Його... нагадуйте, що ім'я Його велике!"

Середа 16 жовтня, 1929

"Хвали, Сионе, Бога твого! Він бо укріпив засуви брам твоїх, благословить дітей твоїх серед тебе". – Псальма 147:12,13

ДІТИ Сиона, котрий включає в собі тих, що дотримують угоду через жертву і котрі були приведені "під покрову Всевишнього", тепер бачать свою наго-

роду і радуються і прославляють Бога. Вони знаходяться в Сионі, себто в Божій організації, і є охоронені засувами і воротями, котрі стоять між ними а ворогом, що були зміцнені, відколи Диявол був скинений з неба і зачав війну проти Божого останка. Бог хоронить їх своєю могутчою рукою під час, коли вони знаходяться у повнім виді ворога. Так довго, як вони знаходяться в Сионі і є в Його храмі, так довго вони знаходяться на безпечній стороні воріт і засувів, котрі охороняють їх від стріл ворога.

Середа 23 жовтня, 1929

"Ось, пребагато людей, ... стоїть перед престолом і перед Агнцем, ... І покликували великим голосом, говорячи: Спасення Богу нашому, сидячому на престолі і Агнцеві". – Одкровення 7:9,10

СЯ "велика громада" Християнів, коли накормляться Словом Божим і стануть сильні і пізнають, що жнива скінчилися і що вони не зможуть бути членами царства, тоді рішають стати на стороні Господа, хотяй через те вони стягнуть на себе диявольський гнів. Тоді вони постановляють умерти як свідки Господа. У сім найбільшій досвідченню вони докажуть свою віру в Бога і потерплять муки. Вони помруть у великій горю. Коли вони пробудяться до небесного життя, вони припишуть своє спасення Богу Єгові і Агнцеві Божому. Отже нехай кожда дитина Божа, дійсно посвячена Йому і Його справі, тепер в сій важній хвилі, несе вість визволення для тих, що знаходяться у "в'язницях".

Середа 30 Жовтня, 1929

"Бо Господь Бог – моя сила ... Він виведе мене на високі гори". – Аввакума 3:19

БРАТИ участь у радісному голошенню про новину царства Єгови значить бути занятим у найбільшій кампанії під сонцем. В сій хвилі народи землі стогнуть від гнету їх урядів. Нема ані одного правительства у цілім світі, щоб могло задоволити нарід. Чоловік зі своєю мудрістю прийшов до кінця. Для того прийшов найвисший час, у котрім Бог велить своїм помазанникам голосити людям, що їх визволення, через Боже славне царство, прийшло. Хто занедбує або відмовляється користати з сьої нагоди, такий не ходить по "високих горах", але тратить найбільший привилей, як який коли був даний чоловіку.